

fra de sjællandske Baner fra den Tid, da disse havde deres særlige Bestyrelse. Af disse 5 er der 3 Trafikinspektører, 1 Kontorchef og 1 Maskininspektør. Altsaa det er kun en Sjettedel af de nævnte overordnede Poster, der ere besatte med Mænd, som ere udgaaede fra Aspirantklassen. Naar nu den højtærede Minister i Gaar særlig omtalte Trafikinspektørerne, saa foreligger Tidenden jo ikke endnu, men jeg er ret sikker paa, at det var rigtigt, jeg noterede, hvad den højtærede Minister udtalte, at ved Trafikinspektørerne gjaldt det, at Tilgangen som Regel næsten udelukkende skete fra Aspirantklassen; som Regel næsten udelukkende. Naa, der gælder jo om enhver Regel det gamle Ord: Ingen Regel uden Undtagelse. Men i dette Tilfælde ere Undtagelserne dog langt de fleste. Vi have 10 Trafikinspektører og af dem ere 3 udgaaede fra Aspirantklassen; og de ere udgaaede ikke saaledes, at de ere tagne fra Aspirantklassen som Aspiranter og gjorde til Trafikinspektører, altsaa paa samme Vis som den sidste Udnævnelse, hvor en Aspirant er gjort til Skibsinspektør, men de ere avancerede derop efterhaanden, den ene efter 15 Aars, den anden efter 14 Aars og den tredie efter 12 Aars Tjeneste, altsaa efter at have gjort længere Tids Tjeneste gennem de forskellige Mellemlid, indtil de ere naaede til at blive Trafikinspektører. Denne „som Regel næsten udelukkende“ Tilgang til Trafikinspektørklassen gennem Aspirantklassen bestaar altsaa i, at af de forhaandenværende 10 Trafikinspektører ere de 3 udgaaede fra Aspirantklassen, og Forholdet som 10 til 3 er jo ikke givet hermed, idet der i Løbet af de 20 Aar, da vi have haft Aspiranter, ved Vakancer er foretaget en hel Række flere Udnævnelser til Trafikinspektører end netop af de 10, som i Øjeblikket beklæde Embederne. For nu at bedømme, hvorledes i øvrigt Udsigten har været for Aspiranterne, og hvorledes de fra Aspiranter ere avancerede til disse højere Poster, er det naturligst at tage Tiden siden 1885, da de samlede Baners Bestyrelse henlægges under den nuværende Generaldirektør. I den Tid er der antaget 39 Aspiranter. Af disse 39 er een, siger og skriver een, naaet til at blive Trafikinspektør og efter 14 Aars Tjeneste, een og det er den Mand, vi her tale om, er bleven Skibsinspektør efter 3 Aars Tjeneste; een er bleven Revisor efter 13 Aars Tjeneste, een Telegrafingeniør efter 11 Aars Tjeneste, seks ere Ingeniørassistenter, deraf havde de to 11 Aars Tjeneste, før de opnaaede denne

Post, og een havde 9 Aars Tjeneste. Elleve sidde som Fuldmægtige, deriblandt een, der allerede blev antagen som Aspirant i 1885, altsaa straks da den ny Bestyrelse for Banerne blev indført, een sidder som Fuldmægtig efter at være antagen som Aspirant i 1886 og een fra 1887; een er Trafikassistent, een Materialforvalter, ti ere afskedigede og seks ere endnu Aspiranter. Naar man altsaa ser dette Forhold, ser, hvad disse 39 Aspiranter ere naaede til, og hvorledes der fra denne Aspirantklasse er udgaaet efter en lang Aarrækkes Tjeneste een Trafikinspektør og saa uden nogen Tjeneste uden for Aspirantklassen een Skibsinspektør, er det jo øjensynligt, at Aspirantklassen ikke er et saadant Drivhus, hvori der hurtigt udvikler sig overordnede Embedsmænd, som derefter uden Mellemlid blive omplantede, saaledes som man uvilkaarlig fik Indtrykket af i Gaar under den højtærede Ministers Tale. Saa ligesom Sekondløjtnant Povl Tegners Avancement inden for Søfartsafdelingen, hvor han altsaa er sprunget forbi samtlige farende Skibsførere, er enestaaende, saaledes er ogsaa den Skæbne, han har fundet inden for Aspirantklassen, aldeles enestaaende inden for denne Klasse. Det er helt ukendt. Man kan i hvert Fald sige, at han har været fulgt her af et styrtende Held.

Da Sekondløjtnant Tegner, 22 Aar gammel, meldte sig som Aspirant, vilde det have været det rimeligste, om der fra Generaldirektoratets Side var blevet sagt til ham: Kære Sekondløjtnant, afbryd ikke deres Karriere inden for Marinen, avancer op der og bliv Admiral i Flaaden en Gang, forspild ikke disse Chancer ved at melde Dem til Aspirantklassen ved Statsbanerne; det er en Vej, hvor Avancement vil være meget langvarigt, en trang og tornefuld Vej, eftersom der kun findes to overordnede Poster, hvortil der i hele Etaten kan avanceres op, en Skibsinspektørpost og en Søfartschefspost. Og man kunde videre have sagt, at naar den Tid var kommen, da der var Mulighed for hans Tur til Avancement, og Forholdene ellers vare nogenlunde ens over for dem, som ellers kunde staa for Tur, saa vilde han ved sin Stilling som Sekondløjtnant og med sin gode Eksamen naturligvis have nogen Chance for at kunne blive foretrukket, men at det i det hele var en meget lang Vej og meget usikkert en Gang at naa op til Skibsinspektørposten. Der var naturligvis den Gang ingen, der kunde tænke sig, og jeg anser det ogsaa for gi-